JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
NIAL FENNELLY
23 päivänä toukokuuta 1996 *

Johdanto

1. Tässä asiassa kysymyksenä on se, edellytetäänkö yhteisön toimielinten perustelevan hakijoille palvelukseenottoa koskevissa kilpailuissa antamansa pisteet. Tässä asiassa Euroopan parlamentti on tehnyt valituksen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta tuomiosta, jolla kumottiin valintalautakunnan päätös evätä Angelo Innamoratilta pääsy kilpailun myöhempiin vaiheisiin. Nyt käsiteltävänä olevaa asiaa koskee yhteisön toimielinten velvollisuus perustella päätöksensä, jotta yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa valintalautakunnan arvioita kunkin hakijan ansioista palvelukseenottoa koskevissa kilpailuissa; samoin asiaan liittyy ilmoitusvelvollisuuden eriytyminen sen mukaan, onko kyse yleisistä kilpailuilmoituksessa julkistetuista arvosteluperusteista vai yksityiskohtaisemmista kilpailun eri kokeiden korjaamiseen käytetyistä arvosteluperusteista.

Tosiseikat ja sovellettavat säännökset

2. Valitusvastaajana on komission ylimääräinen toimenhaltija (palkkaluokka A, ryhmä II, luokka 2) Angelo Innamorati (jäljempänä Innamorati); hän osallistui avoimeen kilpailuun PE/59/A, joka järjestettiin Euroopan parlamentin (jäljempänä parlamentti) pääsihteeristön italiankielisiä hallintovirkamiehiä koskevan varallaololuettelon laatimiseksi. Kilpailuilmoituksessa määrättiin, että hakijoita arvioitaisiin kuudella kirjallisella karsintakokeella. [1] Kolmannessa kokeessa (koe 1 c), jonka kesto oli 45 minuuttia, hakijoilta edellytettiin pituudeltaan 2—3 sivuisen asiakirjan tiivistämistä kymmenesosaan (enintään 10 % poikkeaman ollessa sallittu). Kokeen tarkoitukseksi ilmoitettiin hakijoiden analysointi- ja tiivistämiskyvyn sekä heidän objektiivisuutensa ja tarkkuutensa arviointi. Koesuoritus arvosteltiin antamalla sille 0—20 pistettä, ja 10 pistettä alittava tulos johti karsiutumiseen.

3. Valintalautakunnan puheenjohtaja ilmoitti 20.4.1994 kantajalle, että tämä oli saanut tiivistelmän laatimista koskevasta kokeesta 1 c vaadittavan vähimmäispistemäärän alittavan tuloksen ja että sen vuoksi valintalautakunta ei voi korjata hänen muita kirjallisia kokeitaan. Tätä seurasi Innamoratin ja hänen avustajansa kirjeenvaihto valintalautakunnan puheenjohtajan ja Euroopan parlamentin henkilöstökilpailuyksikön päällikön kanssa; kirjeet koskivat Innamoratin koepaperin uudelleen arviointia ja hänen kokeesta

* Alkuperäinen kieli: englanti.

1 — Kilpailuilmoituksen osa III. B. 1 (EYVL 1992 C 275 A, s. 8).

saamiensa pisteiden perustelemista. [2] Perustelujen osalta Innamorati pyysi valintalautakunnan puheenjohtajaa selvittämään valintalautakunnan käyttämät kokeiden korjaamiskriteerit, joilla arvioitiin sitä, oliko hakija täyttänyt kilpailuilmoituksessa asetetut edellytykset; Innamorati pyysi myös korjaajille kokeen 1 c erityisedellytysten noudattamisen osalta annettujen ohjeiden selvittämistä. [3]

4. Valintalautakunnan puheenjohtaja vahvisti lautakunnan päätöksen. [4] Hän totesi, että käytettyjen vakioperusteiden johdosta ja valintalautakunnan ennen kokeiden korjaamista päättämien, ehdottomien arvosteluperusteiden mukaan — ottaen huomioon kaikki muutkin kilpailuilmoituksessa esitetyt seikat — Innamoratin kokeesta 1 c saama pistemäärä alitti seuraavaan vaiheeseen pääsemiseksi edellytetyn pistemäärän. Innamorati sai kokeesta oli 8,33 pistettä, kun vaadittu vähimmäispistemäärä oli 10 pistettä.

5. Innamoratin avustaja vastasi tähän, että valintalautakunnan puheenjohtajan selvityksessä ei esitetty perusteluja valintalautakunnan päätökselle [5] ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tultaisiin nostamaan kanne, jollei pyydettyjä perusteluja ilmoitettaisi. Parlamentin henkilöstökilpailuyksikön päällikkö ilmoitti, että sen jälkeen kun valintalautakunnan kertomus on allekirjoitettu, pyydetyt tiedot annettaisiin niissä rajoissa, jotka yhteisöjen tuomioistuin on määritellyt päätösten perusteluvelvollisuudelle, sekä ottaen huomioon lautakunnan työskentelyn salaisen luonteen. [6] Sen jälkeen kun kertomus oli allekirjoitettu, hän ilmoitti, että koe 1 c 1 (objektiiviset kokeet) ja koe 1 c 2 (kulttuuritietämyskokeet) oli tarkastettu optisella lukijalla valintalautakunnan valvonnassa. [7] Kaikki muut kokeet oli toimitettu valintalautakunnan seitsemän jäsenen tietoon, ja jokaisen kokeen oli korjannut vähintään kolme jäsentä. Innamoratin pyynnöstä valintalautakunta arvioi uudelleen Innamoratin koesuorituksen tarkistamalla, ettei arvostelussa ollut päässyt tapahtumaan virhettä. Sen jälkeen valintalautakunta vahvisti aiemmin tekemänsä päätöksen. Valintalautakunnan jäsenten käyttämät korjauskriteerit oli määritelty ennen kokeiden korjaamista, ja niitä oli noudatettu kilpailuilmoituksen määräysten mukaisesti. [8]

6. Innamorati nosti 15.9.1994 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sen valintalautakunnan päätöksen kumoamiseksi, jolla hänelle oli annettu tiivistelmän laatimista koskevasta kokeesta vähimmäispistemäärän alittava arvosana ja jolla hänen osallistumisoikeutensa muihin kokeisiin oli evätty (jäljempänä riidanalainen päätös). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 30.5.1995 antamallaan tuomiolla

2 — Tämä kirjeenvaihto koski myös Innamoratin väitettä, ettei valintalautakunta ollut karsinut niitä hakijoita, jotka eivät olleet noudattaneet kokeen 1 c osalta asetettua sanojen enimmäismäärää; samaten kirjeenvaihdossa käsiteltiin kysymystä siitä, *mihin toimenpiteisiin oli ryhdytty hakijoiden nimettömyyden varmistamiseksi*. Nämä asian näkökohdat eivät ole merkityksellisiä tämän valituksen kannalta.

3 — Innamoratin avustajan 13.6.1994 päivätty kirje valintalautakunnan puheenjohtajalle.

4 — 14.6.1994 päivätty kirje.

5 — 4.7.1994 päivätty kirje.

6 — Innamoratin avustajan 13.6.1994 päivättyyn kirjeeseen 4.7.1994 päivätty vastauskirje.

7 — Kyseisen kirjaimen osalta on ilmeisestikin tapahtunut lyöntivirhe, koska tämä ilmoitus viittaa ilmeisestikin objektiiviseen kokeeseen 1 a 1 ja kulttuuritietämyskokeeseen 1 a 2, jotka olivat monivalintakokeita; kokeessa 1 c sitä vastoin oli ainoastaan yksi edellä kuvatun kaltainen osa, joka ei ollut koneellisesti luettavissa.

8 — 19.7.1994 päivätty kirje.

riidanalaisen päätöksen perustelujen puuttumisen vuoksi (jäljempänä valituksenalainen tuomio). [9]

7. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että yhteisön virkamiehelle tai muulle työntekijälle vastaisen päätöksen perusteluvelvollisuuden tarkoituksena on antaa sille, jota asia koskee, perusteet sen tarkistamiseksi, onko päätös asianmukainen, sekä helpottaa tuomioistuinvalvontaa. Kilpailussa, jossa on ollut paljon osanottajia, ei ollut välttämätöntä antaa tapauskohtaisia selityksiä valintalautakunnan päätökselle, jolleivät kantajat niitä nimenomaisesti pyytäneet. [10] Innamorati oli edellä mainitussa kirjeenvaihdossa nimenomaisesti pyytänyt antamaan tällaiset selitykset sekä ilmoittamaan valintalautakunnan arviointiperusteet; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että parlamentin olisi pitänyt suostua tähän pyyntöön. Parlamentti ei kuitenkaan ollut antanut selitystä eikä se ollut ilmoittanut niitä arviointiperusteita, joita se väitti noudattaneensa, minkä vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että parlamentti oli laiminlyönyt riidanalaisen päätöksen perusteluvelvollisuutensa. [11]

8. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi myös, että parlamentin kumoamiskanteen nostamisen jälkeen esittämät selitykset eivät voi korjata tätä laiminlyöntiä, koska ne eivät siinä vaiheessa enää täytä tehtäväänsä. Joka tapauksessa annettuja selvityksiä oli pidettävä riittämättöminä perusteluina. Siitä, että Innamoratin epäonnistumisen todettiin johtuvan "tiivistelmän heikkoudesta", ei käynyt edes ylimalkaisesti ilmi niitä syitä, joiden vuoksi valintalautakunta oli päätynyt arvioonsa; yhtä vähän siitä kävi ilmi se yhteys, joka valintalautakunnan hyväksymillä arvostelukriteereillä, joita ei julkistettu, ja tosiasiallisesti annetun pistemäärän välillä oli. Parlamentin istunnossa tekemä täsmentämätön viittaus tiettyihin arvostelukriteereihin oli liian epämääräinen voidakseen korjata tämän laiminlyönnin. [12]

9. Parlamentti hakee EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla muutosta, jossa se vaatii valituksenalaisen tuomion kumoamista ja Innamoratin kanteen hylkäämistä sekä asianomaisten määräysten mukaista päätöstä oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa; valituksesta johtuvat oikeudenkäyntikulut parlamentti jättää yhteisöjen tuomioistuimen harkintaan. [13] Parlamentti teki erillisen hakemuksen tuomion täytäntöönpanon lykkäämiseksi. [14] Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän hakemuksen määräyksellä, jossa oikeudenkäyntikuluista päättäminen määrättiin ratkaistavaksi myöhemmin. [15]

9 — Asia T-289/94, Innamorati v. parlamentti (Kok. H. 1995, s. II-393). Innamorati väitti myös, että valintalautakunta oli rikkonut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja kilpailuilmoitusta, kun se ei ollut karsinut niitä hakijoita, jotka olivat ylittäneet tiivistelmän tekoa koskeneelle kokeelle asetetun sanojen enimmäismäärän; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän väitteen toteen näyttämättömänä (tuomion 22 kohta); Innamorati väitti myös, että lautakunta oli tehnyt arviointivirheen, ettei se ollut toiminut puolueettomasti ja että se oli loukannut työskentelyään sääteleviä periaatteita; nämä väitteet peruutettiin parlamentin suullisessa käsittelyssä kantajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle antamien vastausten johdosta (18 kohta).

10 — Valituksenalaisen tuomion 26 ja 27 kohta.

11 — Valituksenalaisen tuomion 28— 30 kohta.

12 — Valituksenalaisen tuomion 31 ja 32 kohta.

13 — Valitus jätettiin 24.7.1995 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon.

14 — Välitoimia koskeva, 24.7.1995 tehty hakemus.

15 — Asia C-254/95 P-R, parlamentti v. Innamorati, määräys 15.9.1995 (Kok. 1995, s. I-2707).

10. Innamorati vaati, että yhteisöjen tuomioistuin jättää valituksen tutkimatta ja että parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, välitoimista aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan luettuina.

Asianosaisten väitteet

11. Ennen asianosaisten yhteisöjen tuomioistuimelle esittämien perustelujen tutkintaa on syytä ottaa esiin kaksi henkilöstösääntöjen säännöstä. Näiden sääntöjen 25 artiklassa todetaan muun muassa, että "jokainen virkamiehelle vastainen päätös on perusteltava". Liitteessä III (otsikoltaan kilpailua koskeva menettely) olevassa 6 artiklassa todetaan, että "valintalautakunnan työskentely on salaista".

12. Parlamentti väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt kolme oikeudellista virhettä, jotka koskevat seuraavia seikkoja: i) valintalautakunnan perusteluvelvollisuuden laajuutta palvelukseenottoa koskevissa kilpailuissa; ii) niiden perustelujen merkitystä, jotka annettiin riidanalaisen päätöksen kumoamista koskeneessa oikeudenkäynnissä; ja iii) sitä, että perustelujen puuttumisen vuoksi riidanalainen päätös kumottiin, vaikka se joka tapauksessa tulisi automaattisesti korvatuksi toisella samansisältöisellä päätöksellä. Koska Innamoratin muut vaatimukset joko peruutettiin tai hylättiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, parlamentti katsoo, ettei Innamoratilla ole perusteltua intressiä saada riidanalaista päätöstä kumotuksi. Innamorati katsoo puolestaan, että kaikki parlamentin vaatimukset on jätettävä tutkimatta joko sen vuoksi, että ne ovat uusia, tai sen vuoksi, että niillä vastoin EY:n perustamissopimuksen 168 a artiklaa ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklaa halutaan riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiä tosiasioita koskevia toteamuksia. [16] Innamorati esittää myös useita asiasisältöä koskevia vastaväitteitä. Käsittelen seuraavassa asianosaisten perusteluja kolmen edellä mainitun otsakkeen avulla.

i) Perusteluvelvollisuuden laajuus

13. Parlamentti väittää, että valituksenalaisessa tuomiossa on sekoitettu keskenään *yleiset arviointikriteerit*, jotka on asetettu kilpailuilmoituksessa (kuten tässä asiassa analysointi- ja tiivistämiskyky sekä objektiivisuus ja tarkkuus) ja joita valintalautakunta voi täsmentää, ja kokeiden *korjauskriteerit* (kuten vaatimus siitä, että tiivistelmä sisältää tietyn määrän "ydinajatuksia"), jotka kuuluvat kiinteästi korjausmenettelyyn ja joita sen vuoksi koskee valintalautakunnan päätöksenteon salaisuus. [17] Ainoastaan ensiksi mainitut yleiset arviointikriteerit on ilmoitettava sitä pyytäville hakijoille. Lisäksi on todettava, että valituksenalainen tuomio perustuu oikeuskäytäntöön, joka koskee hakijoiden kilpailuun hyväksymisen epäämisen perustelemista, kun taas oikeuskäytännössä, joka koskee hakijan epäonnistumista kilpailuun

16 — Asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994 (Kok. 1994, s. I-1981, 47, 49, 66 ja 79 kohta).

17 — Asia T-291/94, Pimley-Smith v. komissio, tuomio 14.7.1995 (Kok. H. 1995, s. II-637, 67 kohta).

kuuluvassa kokeessa, edellytetään ainoastaan hakijan saamien pistemäärien ilmoittamista. [18] Laajempi ilmoitusvelvollisuus mahdollistaisi sen, että hakijat saavat kokeiden korjaamisessa käytettyjen arviointiperusteiden lisäksi myös selvityksen siitä, miten näitä kriteerejä on sovellettu hakijan omaan suoritukseen. Tämän osoittaa se seikka, että riittävää ei ollut parlamentin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pidetyssä suullisessa käsittelyssä tekemä viittaus korjausohjeiden mukaiseen tiettyjen "ydinajatusten" tunnistamiseen ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan tiivistettävänä olevan tekstin varsinaiset "ydinajatukset" olisi pitänyt ilmoittaa.

14. Innamorati katsoo, että edellä mainittua parlamentin perustelua ei voida tutkia kahdesta syystä. Ensinnäkin väitetty erottelu arviointi- ja korjauskriteereihin on esitetty ensimmäisen kerran valitusvaiheessa. Toiseksi päätöksen perustelujen riittävyyden arviointi on tosiasioita koskeva kysymys, joka on ratkaistava kulloisenkin asian olosuhteiden perusteella ja jonka tutkinta ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen tuomiovaltaan sen käsitellessä valitusta.

15. Asiasisällön kannalta Innamorati vetoaa siihen, että valintalautakunnalla on henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 5 artiklan mukaan velvollisuus esittää nimittävälle viranomaiselle perusteltu kertomus, jossa selvitetään valintalautakunnan noudattamat yleiset kriteerit ja se, miten näitä kriteerejä on sovellettu hakijoihin. Nämä kriteerit olisi ilmoitettava hakijoille, ja niiden olisi mahdollistettava lautakunnan päätösten tuomioistuinvalvonta. [19] Lisäksi Innamorati vetoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Pimley-Smith [20] antamaan tuomioon, jossa tunnustetaan hakijoiden oikeus saada tietoa valintalautakunnan noudattamista arviointikriteereistä, kuten koepapereiden arvioinnissa käytetyistä objektiivisista kriteereistä (jotka on erotettava valintalautakunnan koesuoritukselle tosiasiallisesti antaman arvoarvostelman selityksistä). Valintalautakunnan kieltäytyminen näiden tietojen ilmoittamisesta tässä asiassa antaa aihetta olettaa, että sen työskentely on ollut sääntöjenvastaista.

16. Parlamentti kieltää riitauttavansa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemät, tosiasioita koskevat toteamukset; sen sijaan se arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätösten perusteluvelvollisuuden laajuutta koskevasta oikeuskäytännöstä tekemä tulkintaa. Parlamentin mukaan useat Innamoratin mainitsemista tuomioista eivät ole tässä asiassa merkityksellisiä, [21] koska ne koskevat kilpailuun pääsyn

18 — Asia T-156/89, Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 27.6.1991 (Kok. 1991, s. II-407, 130 kohta); asia T-27/92, Camera-Lampitelli ym. v. komissio, tuomio 15.7.1993 (Kok. 1993, s. II-873, 52 kohta); edellä alaviitteessä mainittu asia Pimley-Smith v. komissio, 61 kohta.

19 — Asia 195/80, Michel v. parlamentti, tuomio 26.11.1981 (Kok. 1981, s. 2861); asia T-115/89, González Holguera v. parlamentti, tuomio 13.12.1990 (Kok. 1990, s. II-831, 39 ja 40 kohta); asia T-6/93, Pérez Jiménez v. komissio, tuomio 15.6.1994 (Kok. H. 1994, s. II-497, 42 kohta); asia T-44/91, Smets v. komissio, tuomio 17.3.1994 (Kok. H. 1994, s. II-319). Kirjallisessa vastineessaan Innamorati vetosi lisäksi asiaan 21/65, Morina v. parlamentti, tuomio 14.12.1965 (Kok. 1965, s. 1279 ja 1289) sekä yhdistettyihin asioihin 361/87 ja 362/87, Caturla-Poch ja de la Fuente Pascual v. parlamentti, tuomio 13.7.1989 (Kok. 1989, s. 2471, 24 kohta).

20 — Mainittu edellä alaviitteessä 17.

21 — Edellä alaviitteessä mainitut asiat Michel v. parlamentti, González Holguera v. parlamentti ja osittain asia Pérez Jiménez v. komissio.

edellytyksiä (mikä tavallisesti edellyttää hakijoiden todistusten tutkimista) eivätkä kilpailun kokeiden tuloksia. Yksi näistä asioista eli asia Pérez Jiménez vastaan komissio koskee myös hakijan epäonnistumista kilpailun kokeissa, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti siinä, että kaikille hakijoille ilmoitettavia kriteerejä olivat kilpailuilmoituksessa julkaistut yleiset arviointikriteerit. [22] Jos Innamoratin perustelut hyväksyttäisiin, valintalautakunnan yksilöimät "ydinajatukset" sellaisen tiivistelmän tekoa koskevan kokeen osalta, josta nyt on kysymys, olisi julkistettava, minkä seurauksena nämä korjauskriteerit ja siten valintalautakunnan päätös alistettaisiin tuomioistuinvalvontaan. Hakijoiden epäonnistumisen syillä on tuskin yhteyttä valintalautakunnan velvollisuuteen laatia nimittävälle viranomaiselle perusteltu kertomus kilpailusta. Parlamentti kiistää sen, että riittävien perustelujen puuttuminen antaisi aiheen epäillä sääntöjenvastaisuuksia, koska tällaisessa tapauksessa sen todistaminen, että sovellettavia sääntöjä on rikottu, kuuluu aina kilpailuun osallistuneelle. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole havainnut seikkoja, jotka osoittaisivat kilpailuilmoitusta rikotun. [23]

17. Innamorati vastaa tähän, että valintalautakunnan työskentelyn salaisuus ei estä julkistamasta kokeiden korjaamismenettelyä koskevaa päätöstä. [24] Koska valintalautakunnan on perustettava arviointinsa objektiivisiin kriteereihin, yhteisöjen tuomioistuinten on voitava tarkistaa, että valintalautakunta on noudattanut tätä vaatimusta, mikä taas edellyttää tiedonsaantia korjauskriteereistä.

ii) Oikeudenkäynnin kuluessa esitetyt perustelut

18. Parlamentti vetoaa siihen, että mahdolliset puutteet valintalautakunnan päätöksen perusteluissa voidaan korjata ilmoittamalla kyseisistä kokeista saadut pistemäärät hakijalle myöhemmän oikeudenkäynnin aikana [25] ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi sen vuoksi pitänyt tässä suhteessa ottaa huomioon parlamentin kirjallisissa ja suullisissa huomautuksissa antamat selvitykset.

19. Innamoratin mukaan parlamentti haluaa kyseenalaistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiasioita koskevat toteamukset annettujen perustelujen riittämättömyydestä, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan sen käsitellessä valitusta. Innamorati myöntää sen, että jos parlamentti olisi antanut pyydetyt selvitykset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, tämä olisi luultavasti ottanut ne huomioon tarkistaakseen itse, oliko oleellista sääntöä rikottu tavalla, jonka vuoksi riidanalaisen päätöksen kumoaminen olisi ollut perusteltua. [26]

22 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 42 kohta.

23 — Valituksenalaisen tuomion 22 kohta.

24 — Asia 40/86, Kolivas v. komissio, tuomio 16.6.1987 (Kok. 1987, s. 2643, 18 ja 19 kohta).

25 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 131 ja 132 kohta.

26 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin.

iii) Riidanalaisen päätöksen korvaaminen välittömästi tehtävällä uudella päätöksellä

20. Parlamentti vetoaa siihen, että vaikka päätöksen perustelut olisivatkin riittämättömät, yksityisellä ei ole perusteltua intressiä saada päätöstä kumotuksi muotovirheen vuoksi, koska ei ole epäilystä siitä, etteikö päätöstä joka tapauksessa vahvistettaisi uudelleen asiasisällöltään muuttumattomana. Parlamentti toteaa, että tässä oikeudenkäynnissä tilanne on riidanalaisen päätöksen osalta tällainen.

21. Innamorati vetoaa siihen, että tässä valitusperusteessa riitautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi perustelujen puuttumisen seurausvaikutuksista riidanalaiselle päätökselle, mikä on tosiasioita koskevan toteamuksen riitauttamista, joten peruste olisi jätettävä tutkimatta.

Erittely

Tutkittavaksi ottaminen

22. En hyväksy Innamoratin tutkimatta jättämisen puolesta esittämiä väitteitä.

23. Parlamentin ensimmäisen valitusperusteen uutuutta koskevaan väitteeseen on todettava, ettei sen voida sanoa olevan muuta kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyn alkuperäisen perusteen kehittelyä. Parlamentti väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että tuomioistuin ei valvo valintalautakunnan päätöksiä kokeiden korjaamisesta, jollei lautakunnan työskentelyä koskevia sääntöjä ole selvästi rikottu. Tähän perusteeseen sisältyi epäsuorasti se, että Innamoratin vaatimus tiivistelmän tekoa koskevan kokeen korjauskriteerien julkistamisesta oli tehty lautakunnan tekemän riidanalaisen päätöksen arvioimiseksi uudelleen, minkä vuoksi vaatimusta ei voitu hyväksyä. Tämä on edelleen parlamentin pääväite, vaikka parlamentti tukee väitettä viittaamalla siihen erotteluun, joka tällä välin on tehty asiassa Pimley-Smith vastaan komissio niiden päätösten välillä, jotka koskevat yhtäältä kilpailuihin hyväksymistä ja toisaalta kilpailun kokeiden korjaamista. [27] Parlamentti riitauttaa sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi tukeutua asioihin, jotka koskevat ensin mainittujen päätösten ryhmää. Tämä tai parlamentin viittaus asiassa Pimley-Smith vastaan komissio tehtyyn erotteluun ei muuta väitteen olennaista sisältöä; [28] myöskään oikeudenkäynnin kohteen ei voida väittää muuttuvan. [29]

24. En ole myöskään vakuuttunut Innamoratin väitteestä, että parlamentin kolmessa

27 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 61 kohta. Edellä alaviitteessä 18 mainitussa asiassa Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin vedottiin tällaiseen erotteluun, mutta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei hyväksynyt tätä kantaa (tuomion 129 kohta); asiassa T-55/91, Fascilla v. parlamentti, tuomio 21.5.1992 (Kok. 1992, s. II-1757, 32 kohta) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on mahdollisesti hyväksynyt tällaisen erottelun.

28 — Ks. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohta ja edellä alaviitteessä mainittu asia komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomion 57—60 kohta.

29 — Ks. yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 artiklan 2 kohta.

valitusperusteessa riitautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiasioita koskevien toteamusten paikkansapitävyys (tosin tämä voi pitää paikkansa toisen valitusperusteen osalta, mutta vain tietyissä olosuhteissa). Ensimmäisen valitusperusteen osalta on selvää, että parlamentti riitauttaa pikemminkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän oikeudellisen arvioinnin valintalautakunnan kokeita koskevien päätösten osalta noudatettavan perusteluvelvollisuuden laajuudesta — pistemäärät, yleiset arviointikriteerit, erityiset korjauskriteerit [30] — annetun pistemäärän tapauskohtaiset selitykset kuin sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksen, että parlamentti ei ollut noudattanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täsmentämää erityistä sääntöä. Jos yhteisöjen tuomioistuin on samaa mieltä siitä oikeudellisesta arvioinnista, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt perusteluvelvollisuuden laajuudesta, sitä sitoo tietenkin myös se ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiasioita koskeva toteamus, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu näin laajasti.

25. Parlamentin toisen valitusperusteen tutkittavaksi ottaminen riippuu siitä, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio vahvistettava siltä osin kuin kysymys on koetuloksille annettujen perustelujen oikeudellisesti edellytetystä laajuudesta, mikä on ensimmäisen valitusperusteen sisältönä. Laajasti ottaen seuraavat kolme vaihtoehtoa ovat mahdollisia:

a) Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut oikealla tavalla perusteluvelvollisuuden laajuutta, tämä valitusperuste on tarkoitukseton. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän päätöksen arvostelu siitä, että myöhemmin annettuja tietoja ei oteta huomioon, olisi vailla merkitystä, jos nämä tiedot olisivat joka tapauksessa riittämättömiä, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiasta todennut. Valituksen oikeudellista perustelua, joka on riippuvainen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen nimenomaisesti hylkäämistä tosiasioista, ei voida ottaa tutkittavaksi. [31]

b) Jos katsotaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia seikkoja koskevan virheen ja että valintalautakunnan ennen oikeudenkäyntimenettelyä alun perin antamat perustelut (lähinnä pistemäärät) olivat riittävät, peruste on tarpeeton, eikä sitä ole tarpeen käsitellä.

c) Jos valitaan keskitie ja katsotaan ensimmäisen valitusperusteen osalta, että parlamentilta edellytettävän perusteluvelvollisuuden laajuus alittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellyttämän tason mutta ylittää parlamentin itse esittämän tason (jota parlamentti noudatti ennen oikeudenkäyntiä), ratkaiseva kysymys sen selvittämiseksi, onko riidanalainen päätös kumottava perustelujen riittämättömyyden vuoksi, on kysymys siitä, olisiko ne perustelut pitänyt

30 — Esimerkiksi ne valintalautakunnan tiivistettävänä olleesta tekstistä yksilöimät ydinajatukset, joiden perusteella koe arvosteltiin.

31 — Ks. asia C-26/94 P, X v. komissio, määräys 26.9.1994 (Kok. 1994, s. I-4379, 13 kohta); asia C-244/92 P, Kupka-Floridi v. talous- ja sosiaalikomitea, määräys 26.4.1993 (Kok. 1993, s. I-2041, 7— 10 kohta); asia C-354/92 P, Eppe v. komissio, tuomio 22.9.1993 (Kok. 1993, s. I-7027, 8 kohta); asia C-338/93 P, De Hoe v. komissio, määräys 7.3.1994 (Kok. 1994, s. I-819, 19 kohta).

ottaa huomioon, jotka esitettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa oikeudenkäynnin alkamisen jälkeen.

Koska kysymys tutkittavaksi ottamisesta riippuu siten aineellisiin kysymyksiin annettavista vastauksista, tätä valitusperustetta ei voida heti jättää tutkimatta. Kysymystä tutkittavaksi ottamisesta on sen sijaan tutkittava valituksen aineellisten perustelujen tutkinnan yhteydessä.

26. En näe myöskään, miten kolmannessa valitusperusteessa voitaisiin katsoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiasioita koskevien toteamusten tulleen riitautetuiksi. Jopa Innamoratin itsensä esiin tuomassa oikeuskäytännössä todetaan, että valituksen yhteydessä tuomioistuin valvoo niitä toteamuksia, joita tosiasioita koskevien toteamusten vaikutuksista on esitetty. [32] Asiassa komissio vastaan Brazzelli Lualdi ym. yhteisöjen tuomioistuin tosin katsoi, ettei se ollut toimivaltainen tutkimaan valitusperusteita, joissa riitautettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi eräiden virkamiesten kärsimistä vahingoista. [33] Yhteisöjen tuomioistuin jätti tuossa asiassa kuitenkin tutkimatta perusteen, jolla riitautettiin sen vahingonkorvauksen suuruuden arviointi, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli katsonut kyseisillä virkamiehillä olleen oikeus. Tutkimatta jätetty peruste koski yksinomaan vahingon osoittamista — jonka suuruuden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli hyväksynyt toteen näytetyksi tietyn määräisenä — eikä esikysymystä oikeudesta vahingonkorvaukseen. [34]

27. Joka tapauksessa en ymmärrä, miten parlamentin valitusperusteen katsotaan liittyvän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiasioita koskevaan toteamukseen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei käsitellyt kysymystä siitä, oliko valintalautakunnan tekemässä riidanalaisessa päätöksessä aineellisia puutteita (muita kuin se, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ja joka koski tiivistelmille asetetun enimmäispituuden noudattamista). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksella, jonka mukaan riidanalainen päätös oli riittämättömästi perusteltu, ei voida, vaikka se oikeuskysymyksenä vahvistettaisiinkin, poistaa yhteisöjen tuomioistuimelta sen oikeutta valvoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviota perustelujen riittämättömyyden oikeudellisista seurannaisvaikutuksista.

Aineelliset kysymykset

i) Perusteluvelvollisuuden laajuus

28. Katson, että parlamentin tätä valitusperustetta koskevat perustelut on hyväksyttävä ja että valituksenalainen tuomio olisi siten vastaavasti kumottava. Ottaen huomion perusteluvelvollisuudelle oikeuskäytännössä

32 — Edellä alaviitteessä mainittu asia komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomion 49 kohta.

33 — Em. asia komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomion 66 kohta.

34 — Ks. em. asia komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomion 61—63 kohta.

annetun merkityksen perusteluvelvollisuuden laajuutta on käsiteltävä valintalautakunnan päätösten oikeudellisen valvonnan kannalta.

29. Kilpailun valintalautakunnan on työskenneltävä säännösten mukaisesti ja objektiivisesti. Tämän velvollisuuden tarkoituksena on taata hakijoiden yhdenvertainen kohtelu, ja yhteisöjen tuomioistuin valvoo sen noudattamista. Tähän velvollisuuteen sisältyvät muun muassa seuraavat vaatimukset: kilpailuilmoituksen noudattaminen; [35] kokeiden täysi samanlaisuus kaikissa kokeiden suorituspaikoissa; [36] kokeiden korjaajien välisten erimielisyyksien asianmukainen ratkaiseminen; [37] kaikkien hakijoiden haastattelu kohtuullisessa ajassa; [38] valintalautakunnan jäsenten läsnäolo koko suullisten kokeiden ajan; [39] ja hakijoilta kilpailussa edellytettyjen ominaisuuksien arvioinnin kannalta sovelias valintalautakunnan kokoonpano. [40] Tästä syystä sekä asiassa Pimley-Smith vastaan komissio että muissa asioissa hakijoilla on katsottu olevan oikeus saada pyynnöstään tietoa valintalautakunnan noudattamista menettelyistä. [41]

30. Sitä vastoin kokeiden tarkan sisällön täsmentäminen ja hakijoiden koepapereiden arvioiminen ovat osa valintalautakunnan laajaa harkintavaltaa, ja täsmentämistä ja arvioimista valvotaan ainoastaan silloin, kun harkintavaltaa on ilmeisellä tavalla käytetty väärin. [42] Tämä rajoitettu valvonta yhdistettynä henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 6 artiklassa nimenomaisesti todettuun valintalautakunnan työskentelyn salaiseen luonteeseen on peruste henkilöstösääntöjen 25 artiklan mukaisten perustelujen rajoitetummalle julkistamiselle. Asiassa Valverde Mordt vastaan yhteisöjen tuomioistuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että näitä säännöksiä oli noudatettu kilpailun kokeiden osalta, kun hakijalle, joka katsoi oikeuksiaan loukatun, oli ilmoitettu hänen kokeista saamansa pisteet. Tämä vastasi kumpaakin perusteluvelvollisuuden tarkoitusta, koska pistemäärän avulla hakijoille annettiin mahdollisuus siinä asiassa tarkistaa, että kaikista kokeista saatu kokonaisarvosana alitti kilpailuilmoituksessa soveltuvien hakijoiden luetteloon ottamiselle asetetun rajan; pistemäärän avulla myös yhteisöjen tuomioistuimella oli mahdollisuus tarkistaa soveltuvien hakijoiden luettelon sääntöjenmukaisuus sellaisessa laajuudessa, joka sopii yhteen valintalautakunnan päätöksentekoa koskevan laajan harkintavallan kanssa. [43] Ne käytännön syyt, joihin parlamentti viittaa, puolustavat myös perustelujen julkistamista tässä laajuudessa, erityisesti sellaisissa kilpailuissa, joissa on ollut paljon osanottajia. Tällaisissa kilpailuissa "hakemusten hylkäämistä kos-

35 — Asia 144/82, Detti v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomio 14.7.1983 (Kok. 1983, s. 2421, 27 kohta).

36 — Em. asia Detti, tuomion 28 kohta.

37 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Pérez Jiménez v. komissio, tuomion 42 kohta; edellä alaviitteessä mainittu asia Kolivas v. komissio, tuomion 12 ja 13 kohta.

38 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Smets v. komissio, tuomion 55 ja 60 kohta.

39 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Smets v. komissio, tuomion 56— 60 kohta.

40 — Edellä alaviitteessä 19 mainittu asia Smets v. komissio, tuomion 47—54 kohta; edellä alaviitteessä mainittu asia Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 105—109 kohta.

41 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Pimley-Smith v. komissio, tuomion 66 kohta; asia T-125/95, Belhanbel v. komissio, tuomio 15.2.1996 (Kok. H. 1996, 22 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

42 — Kokeiden korjaamisen osalta ks. edellä alaviitteessä mainittu asia Pimley-Smith v. komissio, tuomion 63 kohta; edellä alaviitteessä mainittu asia Pérez Jiménez v. komissio, tuomion 42 kohta; edellä alaviitteessä mainittu asia Detti v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 27 kohta; asia 12/84, Kypreos v. neuvosto, tuomio 27.3.1985 (Kok. 1985, s. 1005, 10 kohta) ja asia T-46/93, Michaël-Chiou v. komissio, tuomio 1.12.1994 (Kok. H. 1994, s. II-929, 48 kohta). Kokeen sisällön täsmentämisen osalta ks. asia 228/86, Goossens ym. v. komissio, tuomio 24.3.1988 (Kok. 1988, s. 1819, 14 kohta).

43 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 130—132 kohta.

keva perusteluvelvollisuus ei saa olla liian laajaa, jottei valintalautakunnan ja henkilöstöhallinnon työskentely muutu kestämättömän raskaaksi". [44]

31. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vetosi tuomiossaan useisiin aiempiin asioihin [45] osoittaakseen ensinnäkin sen, että päätöksen perustelujen esittäminen on tarpeen sitä varten, että kyseinen henkilö voi arvioida, onko päätös asianmukainen tuomioistuinvalvontaa varten, sekä toiseksi osoittaakseen sen, että kilpailuissa, joissa on ollut paljon osanottajia, yksittäisiä selityksiä on tarpeen antaa ainoastaan, jos niitä nimenomaisesti pyydetään. Kolmanneksi vaikuttaa siltä, että kyseiset tuomiot mainittiin sen keskeisen johtopäätöksen perustelemiseksi, että nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ei olisi esitetty Innamoratin niitä pyydettyä eikä myöhemminkään oikeudenkäynnin aikana riittävästi perusteluja: perusteluissa olisi pitänyt mainita syy sille valintalautakunnan tekemälle riidanalaiselle päätökselle, jonka mukaan Innamorati ei saavuttanut vaadittua tasoa, ja/tai niissä olisi pitänyt selostaa, miten valintalautakunnan Innamoratille antama arvosana perustui sen hyväksymiin korjauskriteereihin (joita ei julkistettu). [46]

32. Kyseisten tuomioiden tarkastelu osoittaa kaksi ensin mainittua perustelua oikeiksi. En kuitenkaan katso, että ne tukisivat kolmatta päätelmää, eli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemää päätelmää siitä yksityiskohtaisten perustelujen laajuudesta, jota se edellytti nyt käsiteltävänä olevassa asiassa. Yhdessä näistä asioista eli asiassa Camera-Lampitelli ym. vastaan komissio annetussa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että kilpailun kokeesta saadun pistemäärän ilmoittaminen hakijalle oli riittävää. [47] Muut asiat koskivat päätöksiä kilpailuun hyväksymisestä. Niiden osalta valintalautakunta ei arvioi yksiin kokeisiin annettuja yksittäisiä vastauksia, mihin sisältyy huomattavaa harkintavaltaa, vaan se yrittää helpommin mitattavilla keinoilla arvioida arvosanojen ja tutkintotodistusten vastaavuutta, kokemusvaatimusten täyttymistä ja muita sellaisia seikkoja. Asiassa Michel vastaan parlamentti annetussa tuomiossa valinta perustui koulutuksen antaman pätevyyden yksityiskohtaiseen pisteytysmenetelmään; [48] asiassa González Holguera vastaan parlamentti kysymys oli liiteasiakirjojen tarkistamisesta sen varmistamiseksi, että vaatimus tietystä määrästä kokemusvuosia oli tullut täytetyksi; [49] asia Fascilla vastaan parlamentti koski koulutus-, harjoittelu- ja kokemusvuosien yhdistämistä; [50] asia Belardinelli ym. vastaan yhteisöjen tuomioistuin koski koulutuksen ja kokemuksen hyväksymiskriteerin vertailtavuutta, mikä tosiasiallisesti oli tiivistetty kehyskaavaksi. [51] Tällaisissa asioissa on tehty selväksi, että valintalautakunnan on pyynnöstä ilmoitettava hylätyksi tulleelle hakijalle ne kilpailuilmoituksen edellytykset, joita tämä ei ole

44 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Michel v. parlamentti, tuomion 25 kohta; ks. lisäksi esim. edellä alaviitteessä mainittu asia Camera-Lampitelli, tuomion 51 ja 52 kohta.

45 — Valituksenalaisen tuomion 26 ja 27 kohta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi edellä alaviitteessä mainitussa asiassa Michel v. parlamentti annettuun tuomioon; asiassa 225/87, Belardinelli ym. v. yhteisöjen tuomioistuin, 12.7.1989 annettuun tuomioon (Kok. 1989, s. 2353); edellä alaviitteessä mainitussa asiassa González Holguera v. parlamentti annettuun tuomioon; edellä alaviitteessä mainitussa asiassa Fascilla v. parlamentti annettuun tuomioon; sekä edellä alaviitteessä mainitussa asiassa Camera-Lampitelli ym. v. komissio annettuun tuomioon.

46 — Valituksenalaisen tuomion 28—30 ja 32 kohta. Ei ole selvää, edellyttikö ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näiden molempien perustelujen esittämistä samanaikaisesti vai olivatko ne sen mielestä vaihtoehtoiset; tuomion 32 kohdassa se toteaa, ettei kumpaakaan perustelua ollut annettu.

47 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 52 kohta.

48 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 20 kohta.

49 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 41 ja 44 kohta.

50 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 35—37 kohta.

51 — Edellä alaviitteessä mainittu asia, suullista käsittelyä varten laadittu kertomus, s. 2356.

täyttänyt. Tämä antaa hakijalle mahdollisuuden vertailla hakemusta tukevia asiakirjojaan. [52]

33. Näiden asioiden — käyttääkseni *common law*'n käsitettä — ratio decidendi ei mielestäni ole muutoksitta ulotettavissa kilpailun kirjallisten tai suullisten kokeiden korjaamiseen; varsinkaan sitä ei mielestäni voida ulottaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 32 kohdassa asettamaan vaatimukseen tapauskohtaisista selityksistä. Näissä tuomioissa ei ensinnäkään edes kilpailuun hyväksymisen osalta edellytetä sitä, että valintalautakunnan olisi selitettävä, miten hyväksymiskriteerejä on sovellettu hakijan asiakirjoihin, koska hakijan itsensä pitää pystyä tarkistamaan hyväksymiskriteerien ja asiakirjojen vastaavuus (tai sen puute). Tämä ei päde kilpailun kokeisiin, jotka kokeiden korjaajan on poikkeuksetta korjattava. Tuomioistuinvalvonta toimii toiseksi eri lailla näissä kahdessa tilanteessa, vaikka sitä koskeekin yhteinen normi. Milloin kyse on kilpailuun hyväksymisestä, pätevyyttä ja kokemusta voidaan arvioida objektiivisesti soveltamalla vakiokehystä; siten tällaisten kriteerien julkistaminen edistää yhteisöjen tuomioistuimien harjoittamaa tuomioistuinvalvontaa. Toisaalta kokeiden arvioinnin luonteeseen liittyy se, että kokeiden korjaajien arvioinnin perusteiden julkistaminen yksittäisissä tapauksissa johtaa harvemmin ilmeisen virheen havaitsemiseen. Julkistamista puoltavat perusteet ovat heikommat sellaisen tiedon osalta, joka ei todennäköisesti itsessään suuresti auta päätöksenteon tuomioistuinvalvontaa. Kolmanneksi se julkistamisvelvollisuuden laajuus, jota valituksenalaisessa tuomiossa edellytettiin, olisi paljon raskaampi kokeiden korjaamisen kuin kilpailuun hyväksymisen osalta, erityisesti koska yksityiskohtaiset yksittäistapausta koskevat selitykset olisivat useimmissa tapauksissa tarpeen, jotta kriteerien ilmoittaminen olisi hyödyllistä.

34. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asioissa Pimley-Smith vastaan komissio ja Belhanbel vastaan komissio annetuissa tuomioissa erottanut toisistaan ne tilanteet, jotka liittyvät kilpailuihin hyväksymiseen, ja ne, jotka liittyvät kilpailun kokeiden korjaamiseen. [53] Edellä selvitettyjen syiden vuoksi katson, että perusteluilta edellytetään erilaista laajuutta siltä osin kuin kysymys on kilpailujen kokeisiin liittyvistä päätöksistä ja että pelkkä vaatimus pistemäärän ilmoittamisesta hakijan sitä pyytäessä on yhteensopiva sen perustana olevan vastuun kanssa, joka valintalautakunnalla on suhteessa hakijoihin ja suhteessa yhteisön tuomioistuinten harjoittamaan tuomioistuinvalvontaan sekä suhteessa viimeisimpään oikeuskäytäntöön, joka ilmenee asioissa Pimley-Smith vastaan komissio ja Belhanbel vastaan komissio sekä Camera-Lampitelli ym. vastaan komissio [54]

52 — Ks. edellä alaviitteessä mainittu asia Fascilla v. parlamentti, tuomion 36 ja 37 kohta (edellytystä ei täytetty); edellä alaviitteessä mainittu asia Belardinelli ym. v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 9 kohta ja edellä alaviitteessä mainittu asia González Holguera v. parlamentti, tuomion 44 kohta (molemmissa tapauksissa edellytys täytettiin).

53 — Vastaavasti edellä alaviitteessä mainittu asia, tuomion 62—64 kohta ja edellä alaviitteessä mainittu asia T-125/95, tuomion 22 kohta. Mahdollisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin edellytti erilaista perustelujen tasoa kilpailuun hyväksymisen osalta myös edellä alaviitteessä mainitussa asiassa Fascilla v. parlamentti, tuomion 32 kohta.

54 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 52 kohta.

ja Valverde Mordt vastaan yhteisöjen tuomioistuin [55] annetuista tuomioista. Muissa Innamoratin esiin nostamissa asioissa pidettiin asiassa Caturla-Poch ja de la Fuente Pascual vastaan parlamentti annetussa tuomiossa henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 5 artiklassa edellytetyn perustellun kertomuksen kannalta [56] riittävänä sitä, että tutkintotodistuksiin perustuvassa kilpailussa hakijoille ilmoitettiin annetut pistemäärät; asiassa Smets vastaan komissio [57] kyse oli ainoastaan menettelyä koskevista kysymyksistä, jotka on esitetty edellä; asia Pérez Jiménez vastaan komissio [58] liittyi kilpailuun hyväksymiseen ja kilpailun kokeiden korjaamismenettelyyn liittyviin näkökohtiin.

35. Innamorati vetosi tässä asiassa asioissa Pimley-Smith vastaan komissio ja Belhanbel vastaan komissio esitettyihin toteamuksiin siitä, että hakijoilla on joka tapauksessa oikeus saada tietoa valintalautakunnan noudattamasta menettelystä; [59] näiden toteamusten perusteella hän väitti, että kokeiden korjaamiseen liittyvä tieto oli luonteeltaan pikemminkin menettelyä koskevaa kuin erottamattomasti kokeiden korjaajien yksittäisistä koepapereista tekemiin arvoarvostelmiin liittyvää. Tämä perustelu ei kuitenkaan ole vakuuttava. Kuten olen edellä todennut, yhteisöjen tuomioistuimet ovat palvelukseenottoa koskevien kilpailujen järjestämisen osalta arvioineet useita menettelyä koskevia näkökohtia, kuten valintalautakunnan kokoonpanoa, kokeiden korjaajien välisten erimielisyyksien ratkaisemista ja täysin samanlaisten kokeiden järjestämistä kaikilla kokeen suorituspaikoilla. Mielestäni tiivistelmän korjaamista koskevat kriteerit eivät kuulu tähän ryhmään; sen sijaan ne ovat erottamaton osa sitä laajaa harkintavaltaa, joka valintalautakunnalla on kokeiden laatimisessa ja hakijoiden koesuoritusten arvioinnissa. Itse asiassa vastauksilta edellytetyt sisällölliset ainekset ja hakijan suoriutumisen arviointi yhdistyvät näissä tiivistelmän korjaamista koskevissa kriteereissä.

36. Jos Innamoratilla ja muilla hakijoilla, jotka katsovat tulleensa virheellisesti hylätyiksi, olisi mahdollisuus niiden yleisten tavoitteiden lisäksi, jotka tiivistelmän tekoa koskevalle kokeelle on asetettu kilpailuilmoituksessa (jossa viitattiin analysointi- ja tiivistämiskykyyn, objektiivisuuteen ja tarkkuuteen), saada selvitys myös tiettyä koetta koskevista korjauskriteereistä (eli ydinajatusten A, B, C ja D löytäminen annetusta tekstistä), niin tästä olisi ainoastaan hyötyä haluttaessa arvioida näiden ydinajatusten osuvuutta tiivistettävänä olevan tekstin perusteella tai haluttaessa arvioida kokeen korjaajan ratkaisua siitä, oliko nämä ydinajatukset tosiasiallisesti toistettu hakijan tekemässä tiivistelmässä. Jos ilmeistä arviointivirhettä ei ole tehty, nämä arviointikeinot loukkaisivat suoraan ja kielletyllä tavalla joko valintalautakunnan kokeen sisällön osalta tekemää valintaa tai erittelyä taikka vastaavasti sen tekemää arviointia hakijoista. Innamoratin vaatima julkistamisvelvollisuuden laajuus ei ole tarpeen, jotta yhteisöjen tuomioistuin voisi harjoittaa oikeudellista valvontaa. Sen laajuista julkistamisvelvollisuutta ei sen vuoksi ole edellytettävä, kun otetaan huomioon vaatimus valintalautakunnan työskentelyn salaisesta luonteesta, joka suojaa tällaisten lautakuntien toiminnan

55 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 130— 132 kohta.
56 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 25 ja 26 kohta.
57 — Edellä alaviitteessä mainittu asia.
58 — Edellä alaviitteessä mainittu asia.
59 — Mainittu edellä alaviitteessä, tuomion 66 kohta ja vastaavasti alaviitteessä mainitun tuomion 22 kohta.

riippumattomuutta. [60] Haluan vielä lisätä, että yksittäisten tapausten arviointia koskevan julkistamisvaatimuksen asteittainen laajentaminen johtaisi välttämättä muiden hakijoiden luottamuksellisten etujen loukkaamiseen.

37. Näiden syiden vuoksi katson, että parlamentin ensimmäinen valitusperuste olisi hyväksyttävä. Ehdotan sen vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaisi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion siltä osin kuin se liittyy valintalautakunnan tekemän riidanalaisen päätöksen perustelujen väitettyyn puuttumiseen, ja että se vahvistaisi riidanalaisen päätöksen pätevyyden. Siltä varalta, että yhteisöjen tuomioistuin kuitenkin päätyisi toisenlaiseen ratkaisuun, käsittelen lyhyesti kahta muuta valitusperustetta.

ii) Oikeudenkäynnin kuluessa esitetyt perustelut

38. Kuten tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä edellä käsitellessäni totesin, tämä valitusperuste on merkityksellinen ja voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan silloin, jos yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että suullisessa käsittelyssä annettu osaselvitys tiivistelmän tekoa koskevista kokeen yleisistä korjausohjeista oli tarpeellinen ja riittävä perustelu valintalautakunnan tekemälle riidanalaiselle päätökselle: tarpeellinen täydentämään Innamoratille ennen oikeudenkäynnin alkua esitettyjä perusteluja ja siinä suhteessa myös riittävä. Jos perusteluja täydentävä selvitys, joka annettiin oikeudenkäynnin kuluessa, täyttää nämä edellytykset, epäonnistuneella hakijalla, kuten Innamoratilla, on sen perusteella mahdollisuus tarkistaa, että hänen kokeissa saamansa arvosana oli huonompi kuin asetettu kynnysarvo, ja sen avulla saadaan, vaikkakin viivästyneesti, tuomioistuinvalvonnassa mahdollisesti tarvittava näyttö. [61] Sen vuoksi olisi epätarkoituksenmukaista kieltäytyä ottamasta huomioon tällaista perustelua. Tämä kanta täydentää näkemystäni kolmannesta valitusperusteesta. Päätöksen perustelujen ilmoittaminen myöhässä voi kuitenkin johtaa siihen, että myöhässä tapahtuneesta ilmoittamisesta vastuussa olevalle aiheutuu velvollisuus korvata oikeudenkäyntikulut, koska hakija, joka katsoo tulleensa virheellisesti kohdelluksi, ei olisi nostanut kannetta kyseistä päätöstä vastaan, jos hän olisi ollut jo alun alkaen ollut tietoinen päätöksen taustalla olleista perusteluista. [62]

iii) Riidanalaisen päätöksen korvaaminen välittömästi tehtävällä uudella päätöksellä

39. Jos hyväksytään se, että riidanalaiselle päätökselle esitettiin vasta oikeudenkäynnin kuluessa täysimääräiset perustelut ja että niiden perusteella ei kuitenkaan ilmennyt aineellista virhettä, riidanalaisen päätöksen kumoaminen sillä perusteella, että sitä ei ollut asianmukaisesti perusteltu, voisi johtaa ainoastaan uuteen päätökseen, joka olisi sisällöllisesti täysin sama kuin kumottu päätös mutta sisältäisi lisäksi ne perustelut,

60 — Ks. edellä alaviitteessä mainittu asia Kolivas v. komissio, tuomion 18 ja 19 kohta.

61 — Ks. edellä alaviitteessä mainittu asia Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 131 ja 132 kohta; edellä alaviitteessä mainittu asia 12/84, Kypreos v. neuvosto, tuomion 5 ja 8 kohta.

62 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Valverde Mordt v. neuvosto, tuomion 166 kohta.

jotka alun perin esitettiin vasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Valintalautakunnalla ei olisi laisinkaan harkintavaltaa. Siten Innamoratilla ei olisi perusteltua intressiä pyytää riidanalaisen päätöksen kumoamista menettelyä koskevien syiden rikkomisen vuoksi. Näissä olosuhteissa riidanalaisen päätöksen alun perin riittämättömillä perusteluilla ei voitaisi enää katsoa rikottavan olennaista menettelyä koskevaa edellytystä, jonka perusteella riidanalainen päätös olisi kumottava. [63]

40. Jos toisaalta jopa oikeudenkäynnissä esitetyt perustelut ovat riittämättömät, hakijalla, joka katsoi tulleensa virheellisesti kohdelluksi, ei koskaan ole mahdollisuutta itse tarkistaa, että päätös on asianmukainen, ja yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi haitatta harjoittaa tuomioistuinvalvontaansa. Näissä olosuhteissa riidanalainen päätös olisi kumottava olennaisen muotomääräyksen rikkomisen vuoksi. [64]

Oikeudenkäyntikulut

41. Poiketen yleissäännöstä, jonka mukaan hävinnyt asianosainen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, [65] ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 88 artiklassa ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 70 artiklassa määrätään, että yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä oikeudenkäynneissä toimielimet vastaavat omista kustannuksistaan. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan perusteella työjärjestyksen 70 artiklaa sovelletaan toimielinten tekemiin valituksiin. Ottaen huomioon hyväksytyksi tulleen valituksen parlamentin ja Innamoratin olisi vastattava niistä omista kuluistaan, jotka johtuivat varsinaisesta oikeudenkäynnistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa. Ottaen kuitenkin huomioon parlamentin välitoimia koskeneen hakemuksen hylkäämisen katson, että parlamentin olisi tämän hakemuksen osalta vastattava paitsi omista kuluistaan myös Innamoratin kuluista.

Ratkaisuehdotus

42. Edellä esitetyillä perusteilla katson, että parlamentin ensimmäinen valitusperuste olisi hyväksyttävä. Ehdotan siten, että siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio koskee valintalautakunnan tekemän riidanalaisen päätöksen perustelujen väitettyä puuttumista, yhteisöjen tuomioistuin kumoaisi tuomion ja vahvistaisi riidanalaisen päätöksen pätevyyden.

63 — Edellä alaviitteessä mainittu asia Valverde Mordt v. yhteisöjen tuomioistuin, tuomion 133 kohta; edellä alaviitteessä mainittu asia Camera-Lampitelli ym. v. komissio, tuomion 53 kohta; asia 432/85, Souna v. komissio, tuomio 20.5.1987 (Kok. 1987, s. 2229, 20 kohta); asia 117/81, Geist v. komissio, tuomio 6.7.1983 (Kok. 1983, s. 2191, 7 kohta).

64 — Laajasta oikeuskäytännöstä ks. esim. edellä alaviitteessä mainittu asia Michel v. parlamentti, tuomion 33 ja 34 kohta.

65 — Ks. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohta ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohta.

43. Parlamentin ja Innamoratin olisi vastattava niistä omista kuluistaan, jotka aiheutuivat varsinaisesta oikeudenkäynnistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa. Välitoimia koskeneen hakemuksen osalta parlamentin olisi vastattava paitsi omista kuluistaan myös Innamoratin kuluista.